

Forslag til folketingsbeslutning

om ratifikation af den i Geneve den 6. marts 1948 vedtagne konvention angående Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation.

Fremsat den 6. marts 1959 af *handelsministeren*.

Folketinget udtaler sin tilslutning til, at den i Geneve i 1948 vedtagne konvention | angående Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation ratificeres.

Bemærkninger til forslaget.

På en af De Forenede Nationers økonomiske og sociale råd indkaldt konference, der afholdtes i Geneve i februar-marts 1948 vedtoges den som bilag aftrykte konvention af 6. marts 1948 angående oprettelse af en mellemstatslig rådgivende søfartsorganisation. I alt 32 lande var repræsenteret på konferencen, men heraf havde 3 lande forladt konferencen inden dennes afslutning. Ved den endelige afstemning stemte 21 lande for konventionsudkastet, medens 7 lande deriblandt Danmark, Norge og Sverige afholdt sig fra at stemme. Organisationen, almindeligvis kaldet IMCO, hvilket er en forkortelse af Intergovernmental Maritime Consultative Organisation, har ifølge konventionens art. I følgende formål:

- a) at tilrettelægge samarbejde mellem regeringerne med hensyn til regeringsforskrifter og praksis vedrørende tekniske spørgsmål af enhver art, der berører den internationale skibsfart, og at tilskynde til en almindelig vedtagelse af de højest mulige normer i spørgsmål, der angår sikkerheden på søen og sejladsens effektivitet;
- b) at tilskynde til afskaffelse af forskelsbehandling og unødvendige restriktioner fra regeringers side i spørgsmål, der berører den internationale skibsfart, for derigennem at fremme, at skibsfarten stilles til rådighed for verdenshandelen uden forskelsbehandling; hjælp og opmuntring ydet af en regering til udvikling af dens nationale skibsfart og af sikkerhedshensyn, skal i sig selv ikke anses for forskelsbehandling, forudsat at

sådan hjælp og opmuntring ikke er baseret på bestemmelser egnet til at indskrænke alle landes skibsfarts fri adgang til at tage del i international handel;

- c) at drage omsorg for organisationens behandling af spørgsmål angående skibsfartssammenslutningers ubillige indskrænkende foranstaltninger;
- d) at drage omsorg for organisationens behandling af ethvert skibsfartsspørgsmål, som måtte blive forelagt den af et hvilket som helst organ eller en særlig institution under De Forenede Nationer;
- e) at drage omsorg for udveksling af oplysninger mellem regeringer angående spørgsmål, der behandles af organisationen.

Fra skandinavisk side har man i de forløbne år stillet sig afvisende over for en ratifikation af konventionen under hensyn til, at denne ikke, således som de skandinaviske landes delegationer tilstræbte det under konferencen i 1948, har begrænset organisationens kompetence til tekniske og nautiske spørgsmål, men også har givet organisationen beføjelse til at beskæftige sig med økonomiske og kommercielle spørgsmål, og man har i disse år udfoldet store bestræbelser for at tilvejebringe en indskrænkning af organisationens virkeområde. Dette er imidlertid ikke lykkedes, og det for konventionens ikrafttræden nødvendige antal ratifikationer er nu opnået, hvorefter konventionen trådte i kraft den 17. marts 1958.

Følgende 29 lande har ratificeret konventionen:

Amerikas Forenede Stater, Argentina, Australien, Belgien, Burma, Canada, Den dominikanske Republik, Den forenede arabiske Republik, Den tyske Forbundsrepublik, Ecuador, Frankrig, Grækenland, Haiti, Honduras, Iran, Irland, Israel, Italien, Japan, Kina, Liberia, Mexico, Nederlandene, Norge, Pakistan, Panama, Schweiz, Sovjetunionen og Storbritannien. Desuden har Tyrkiet og Indien ratificeret konventionen med forbehold, som endnu ikke er godkendt af de øvrige medlemmer.

På et møde i organisationens forberedende komité, der afholdtes den 3. og 4. juni 1958, blev der bl. a. udarbejdet forslag til arbejdsprogram for organisationen. Danmark har ikke været medlem af den forberedende komité og deltog derfor ikke i dette møde.

Komiteen vedtog, at det foreslåede arbejdsprogram for IMCO for de to første år skulle omfatte følgende sagsområder:

- 1) sikkerheden til søs,
- 2) olieforurening af havet og
- 3) skibsmåling.

Den foreliggende nye situation efter IMCO's ikrafttræden og forløbet af den oven for nævnte forberedende komité's møde i juni 1958 foranledigede den norske regering til at ændre sin stilling til spørgsmålet om ratificering af konventionen, og efter at det norske storting har vedtaget et af regeringen fremsat forslag om, at Norge tilslutter sig IMCO, har Norge ratificeret konventionen den 29. december 1958. For den norske beslutning har det været afgørende, at Norge bedst vil kunne varetage sine skibsfartsinteresser ved at deltage i IMCO's arbejde allerede fra organisationens første generalforsamling. Den norske regering har dog i forbindelse med ratifikationen afgivet en almindelig erklæring om de norske synspunkter med hensyn til organisationens opgaver, hvori det under henvisning til det arbejdsprogram, som er foreslået af den forberedende komité, understregedes, at Norge vil tage sin stilling til organisationen op til fornyet overvejelse, såfremt virksomheden bliver udvidet til at omfatte rent økonomiske og kommercielle problemer. Samtidig udtaltes, at man fra norsk side tillægger konventionens art. 59 om opsigelse af medlemskab reel betydning.

Den svenske regering har besluttet at fremsætte forslag for den svenske rigsdag om tilslutning til, at Sverige tiltræder IMCO. Sverige vil i forbindelse med ratifikationen afgive en lignende erklæring som Norge om begrænsning af IMCO's arbejdsopgaver.

Efter det foreliggende ventes det, at også Finland vil slutte sig til IMCO, men der er endnu ikke truffet formel beslutning herom.

Følgende organisationer: Danmarks Skibsførerforening, Dansk Styrmandsforening, Maskinmestrenes Forening, Radiotelegrafistforeningen af 1917, Dansk Sø-Restaurations Forening, Sømandenes Forbund i Danmark og Søfyrbødernes Forbund i Danmark har været positivt indstillet overfor dansk tilslutning til IMCO og har i en fælles henvendelse til handelsministeriet fremsat anmodning om, at Danmark tiltræder IMCO.

Danmarks Rederiforening har gennem årene været modstander af, at Danmark skulle tiltræde IMCO, men efter den seneste udvikling har rederiforeningen overvejet sagen på ny og er kommet til den opfattelse, at Danmark i den givne situation også bør tilslutte sig IMCO, idet man dog lægger vægt på, at der fra dansk side i forbindelse med ratifikationen afgives en lignende erklæring, som er afgivet af den norske regering.

Rederiforeningen af 1895 og Rederiforeningen for mindre Skibe har tilsluttet sig Danmarks Rederiforenings standpunkt.

Organisationens første samling afholdtes i London 6.-19. januar 1959. Danmark var repræsenteret ved en observatørdelegation. På samlingen vedtoges en række beslutninger til gennemførelsen af organisationens virksomhed, ligesom de organer — råd og sikkerhedskomité — der omtales i konventionen blev nedsat. IMCO's arbejdsprogram for de kommende 2 år blev fastlagt i overensstemmelse med det på den forberedende komité's ovennævnte møde vedtagne og indskrænker sig altså indtil videre til tekniske problemer. Der vedtoges ligeledes et 3-årigt budget, der under hensyn til, at organisationen indtil videre kun skal beskæftige sig med tekniske spørgsmål, blev fastlagt til 726 000 dollars for nævnte 3 års periode. Efter den foreløbige bidragsfordeling mellem medlemslandene kan Danmarks andel anslås til ca. 5 000 dollars pr år, hvortil kommer et eengangsbidrag til organisationens grundfond; dette bidrag vil formentlig udgøre ca. 1 000 dollars.

Således som forholdene ligger, må det anses for naturligt og hensigtsmæssigt, at også Danmark tiltræder IMCO, og Danmark bør ved sin ratifikation formentlig afgive en lignende erklæring som afgivet af den norske regering og som påtænkt af den svenske regering om en begrænsning af organisationens arbejdsopgaver til tekniske og tekniske spørgsmål.

Konvention angående Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation.

De stater, der er deltagere i nærværende konvention, opretter herved *Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation* (i det efterfølgende betegnet som „Organisationen“).

I. afsnit.

Organisationens formål.

Artikel 1.

Organisationens formål er:

(a) at tilrettelægge samarbejde mellem regeringerne med hensyn til regeringsforskrifter og praksis vedrørende tekniske spørgsmål af enhver art, der berører den internationale skibsfart, og at tilskynde til en almindelig vedtagelse af de højst mulige normer i spørgsmål, der angår sikkerheden på søen og sejladsens effektivitet;

(b) at tilskynde til afskaffelse af forskelsbehandling og unødvendige restriktioner fra regeringers side i spørgsmål, der berører den internationale skibsfart, for derigennem at fremme, at skibsfarten stilles til rådighed for verdenshandelen uden forskelsbehandling; hjælp og opmuntring ydet af en regering til udvikling af dens nationale skibsfart og af sikkerhedshensyn, skal i sig selv ikke anses for forskelsbehandling, forudsat at sådan hjælp og opmuntring ikke er baseret på bestemmelser egnet til at indskrænke alle landes skibsfarts fri adgang til at tage del i international handel;

(c) i overensstemmelse med II. afsnit at drage omsorg for Organisationens behandling af spørgsmål angående skibsfartssammenslutningers ubillige, indskrænkende foranstaltninger;

(d) at drage omsorg for Organisationens behandling af ethvert skibsfartsspørgsmål, som måtte blive forelagt den af et hvilket som helst organ eller en særlig institution under De Forenede Nationer;

(e) at drage omsorg for udveksling af oplysninger mellem regeringer angående spørgsmål, der behandles af Organisationen.

II. afsnit.

Opgaver.

Artikel 2.

Organisationen skal være rådgivende og vejledende.

Artikel 3.

Til fyldestgørelse af de i I. afsnit anførte formål skal Organisationens opgaver være:

(a) med forbehold af de i artikel 4 indeholdte bestemmelser at behandle og gøre indstilling vedrørende spørgsmål, der opstår i medfør af artikel 1 (a), (b) og (c), og som måtte blive indbragt for den af medlemmerne, af et hvilket som helst organ eller en særlig institution under De Forenede Nationer eller af nogen anden mellemstatslig Organisation, eller med hensyn til spørgsmål, der bliver forelagt i henhold til artikel 1 (d);

(b) at drage omsorg for udarbejdelse af udkast til konventioner, overenskomster eller andre egnede instrumenter og at gøre indstilling derom til regeringer og til mellemstatslige organisationer samt at indkalde til sådanne konferencer, som måtte være nødvendige;

(c) at tilrettelægge rådslagning mellem medlemmer og udveksling af oplysninger mellem regeringer.

Artikel 4.

Organisationen skal i sådanne spørgsmål, som den mener vil kunne afgøres ved de inden for den internationale skibsfart normalt anvendte fremgangsmåder, gøre indstilling i overensstemmelse hermed. Når noget spørgsmål vedrørende ubillige, ind-

skrænkende foranstaltninger fra skibsfarts-sammenslutningers side efter Organisationens mening ikke vil kunne afgøres ved de inden for den internationale skibsfart normalt anvendte fremgangsmåder, eller det faktisk har vist sig umuligt at afgøre spørgsmålet på nævnte måde, skal Organisationen under forudsætning af, at spørgsmålet først har været genstand for direkte forhandling mellem de pågældende medlemmer, efter anmodning af et af disse medlemmer behandle spørgsmålet.

III. afsnit.

Medlemsskab.

Artikel 5.

Som medlemmer af Organisationen kan optages alle stater under iagttagelse af bestemmelserne i III. afsnit.

Artikel 6.

Medlemmer af De Forenede Nationer kan blive medlemmer af Organisationen ved at blive deltagere i konventionen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 57.

Artikel 7.

Stater, der ikke er medlemmer af De Forenede Nationer, og som er blevet opfordret til at sende repræsentanter til De Forenede Nationers søfartskonference, der trådte sammen i Geneve den 19. februar 1948, kan blive medlemmer ved at blive deltagere i konventionen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 57.

Artikel 8.

Enhver stat, der ikke er berettiget til at blive medlem i medfør af artikel 6 eller 7, kan ansøge om at blive medlem gennem Organisationens generalsekretær og vil blive optaget som medlem, når den bliver deltager i konventionen i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 57, under forudsætning af, at dens ansøgning efter indstilling af rådet er blevet akcepteret af to tredjedele af medlemmerne bortset fra uegentlige medlemmer.

Artikel 9.

Ethvert territorium eller enhver gruppe af territorier, hvorpå konventionen i med-

før af artikel 58 er bragt i anvendelse af det medlem, der har ansvaret for dets internationale forbindelser, eller af De Forenede Nationer, kan blive uegentligt medlem af Organisationen, når sådant medlem eller De Forenede Nationer giver skriftlig meddelelse herom til De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 10.

Et uegentligt medlem har samme rettigheder og forpligtelser som et medlem i medfør af konventionen bortset fra, at det ikke har stemmeret i forsamlingen og ikke kan vælges til medlem af rådet eller komiteen for sikkerhed på søen; med dette forbehold skal ordet „medlem“ i konventionen anses for at omfatte uegentlige medlemmer, medmindre andet fremgår af sammenhængen.

Artikel 11.

Ingen stat og intet territorium kan blive eller vedblive med at være medlem af Organisationen i strid med en resolution af De Forenede Nationers plenarforsamling.

IV. afsnit.

Organer.

Artikel 12.

Organisationen består af en forsamling, et råd, en komité for sikkerhed på søen og sådanne hjælpeorganer, som Organisationen til enhver tid måtte anse for nødvendige, samt et sekretariat.

V. afsnit.

Forsamlingen.

Artikel 13.

Forsamlingen består af alle medlemmer.

Artikel 14.

Forsamlingen afholder ordinære samlinger én gang hvert andet år. Ekstraordinære samlinger indkaldes med tres dages varsel, når en tredjedel af medlemmerne giver meddelelse til generalsekretæren om, at de ønsker afholdt en samling, eller ligeledes med tres dages varsel, når rådet måtte anse dette for nødvendigt.

Artikel 15.

Forsamlingen er beslutningsdygtig, når et flertal af medlemmerne bortset fra uegentlige medlemmer er til stede.

Artikel 16.

Forsamlingens opgaver skal være:

(a) ved hver ordinær samling af sin midte at vælge formand og to viceformænd, som skal fungere indtil den næste ordinære samling. Uegentlige medlemmer kan ikke vælges;

(b) at fastsætte reglerne for forretningsgangen bortset fra sådanne regler, der er fastlagt i konventionen;

(c) at oprette midlertidige eller efter indstilling af rådet faste hjælpeorganer, som den måtte anse for nødvendige;

(d) at vælge de medlemmer, der i medfør af artikel 17 skal være repræsenteret i rådet, og de medlemmer, som i medfør af artikel 28 skal være repræsenteret i komiteen for sikkerhed på søen;

(e) at modtage og behandle rådets rapporter og træffe afgørelse i alle spørgsmål, der bliver forelagt den af rådet;

(f) at vedtage budgettet og træffe afgørelse vedrørende Organisationens økonomiske forhold i overensstemmelse med IX. afsnit;

(g) at revidere Organisationens udgifter og godkende dens regnskab;

(h) at varetage Organisationens forretninger, dog således at forsamlingen i spørgsmål vedrørende artikel 3 (a) og (b) skal henvise sådanne spørgsmål til rådet, for at dette kan udforme rekommendationer og instrumenter i overensstemmelse hermed, og således at rekommendationer og instrumenter, der af rådet forelægges forsamlingen og ikke akcepteres af denne, skal tilbagesendes rådet til yderligere behandling med sådanne bemærkninger, som forsamlingen måtte fremsætte;

(i) at foreslå medlemmerne at vedtage regler vedrørende sikkerhed på søen eller ændringer i sådanne regler, som er blevet forelagt den gennem rådet af komiteen for sikkerhed på søen;

(j) at henvise alle spørgsmål, der falder inden for Organisationens rammer, til behandling eller afgørelse i rådet; dog skal

fremsættelse af forslag i henhold til punkt (i) i nærværende artikel ikke kunne overdrages rådet.

VI. afsnit.

Rådet.*Artikel 17.*

Rådet består af seks medlemmer og skal have følgende sammensætning:

(a) seks skal være regeringerne for sådanne lande, som har den største interesse i at stille skibe til rådighed i international trafik;

(b) seks skal være regeringerne for sådanne andre lande, som har den største interesse i international handel ad søvejen;

(c) to vælges af forsamlingen blandt regeringerne for de lande, som har en væsentlig interesse i at stille skibe til rådighed i international trafik, og

(d) to vælges af forsamlingen blandt regeringerne for de lande, som har en væsentlig interesse i international handel ad søvejen.

I overensstemmelse med de i denne artikel anførte principper sammensættes det første råd som fastsat i tillæg I til nærværende konvention.

Artikel 18.

Med forbehold af bestemmelserne i tillæg I til nærværende konvention afgør rådet til fyldestgørelse af bestemmelsen i artikel 17 (a), hvilke medlemmer der har den største interesse i at stille skibe til rådighed i international trafik, og skal også til fyldestgørelse af bestemmelsen i artikel 17 (c) afgøre, hvilke medlemmer der har en væsentlig interesse i at stille sådanne skibe til rådighed. Sådanne afgørelser træffes ved stemmeflerhed i rådet indbefattet stemmerne fra et flertal af de i rådet i medfør af artikel 17 (a) og (c) repræsenterede medlemmer. Endvidere afgør rådet til fyldestgørelse af bestemmelsen i artikel 17 (b), hvilke medlemmer der har den største interesse i international handel ad søvejen. Rådet skal træffe disse afgørelser i rimelig tid før forsamlingens ordinære samlinger.

Artikel 19.

Medlemmer, der i overensstemmelse med artikel 17 er repræsenteret i rådet, skal fungere indtil afslutningen af forsamlingens

næste ordinære samling. Medlemmerne kan genvælges.

Artikel 20.

(a) Rådet vælger sin formand og vedtager selv reglerne for forretningsgangen, bortset fra sådanne regler, der er fastlagt i konventionen.

(b) Rådet er beslutningsdygtigt, når tolv medlemmer er til stede.

(c) Rådet træder sammen med en måneds varsel, så ofte dette måtte anses for påkrævet af hensyn til en effektiv opfyldelse af de rådet påhvilende pligter, efter indkaldelse af formanden eller anmodning af mindst fire af dets medlemmer. Rådet afholder sine møder, hvor det måtte findes hensigtsmæssigt.

Artikel 21.

Rådet skal indbyde et hvilket som helst medlem til uden stemmeret at deltage i dets forhandlinger vedrørende ethvert spørgsmål af særlig interesse for det pågældende medlem.

Artikel 22.

(a) Rådet modtager forslag og beretninger fra komiteen for sikkerhed på søen og sender dem til forsamlingen eller, når denne ikke er samlet, til medlemmerne til underretning ledsaget af rådets bemærkninger og forslag.

(b) Spørgsmål, der falder ind under Artikel 29, kan først behandles af rådet, efter en udtalelse herom foreligger fra komiteen for sikkerhed på søen.

Artikel 23.

Rådet udnævner med forsamlingens godkendelse generalsekretæren. Rådet træffer endvidere foranstaltning til ansættelse af sådant personale, som iøvrigt måtte være nødvendigt, og fastsætter vilkårene for generalsekretærens og det øvrige personales ansættelse og tjenesteforhold, idet sådanne vilkår såvidt muligt skal være i overensstemmelse med, hvad der er fastsat for De Forenede Nationer og de herunder hørende særlige institutioner.

Artikel 24.

Rådet aflægger beretning til forsamlingen ved hver ordinær samling om Organisationens arbejde siden forsamlingens sidste ordinære samling.

Artikel 25.

Rådet forelægger forsamlingen Organisationens budgetoverslag samt regnskabsmæssig oversigt ledsaget af dets bemærkninger og indstilling.

Artikel 26.

I overensstemmelse med XII. afsnit kan rådet indgå overenskomster eller træffe aftaler vedrørende Organisationens forhold til andre organisationer. Sådanne overenskomster eller aftaler skal godkendes af forsamlingen.

Artikel 27.

Mellem forsamlingens samlinger varetager rådet alle Organisationens opgaver med undtagelse af at stille forslag i henhold til artikel 16 (i).

VII. afsnit.

Komiteen for sikkerhed på søen.

Artikel 28.

(a) Komiteen for sikkerhed på søen består af fjorten medlemmer, der vælges af forsamlingen blandt de medlemmer, som har en betydelig interesse i sikkerhed på søen, og hvoraf mindst otte skal være de lande med den største tonnage, og resten skal vælges på en sådan måde, at der sikres en passende repræsentation dels af andre lande, som har en betydelig interesse i sikkerhed på søen, såsom lande, som er interesseret i tilvejebringelse af et stort antal skibsbesætninger eller i transport af et stort antal passagerer med eller uden køjeplads, og dels af større geografiske områder.

(b) Medlemmerne vælges for en periode af fire år og kan genvælges.

Artikel 29.

(a) Det påhviler komiteen for sikkerhed på søen at behandle ethvert spørgsmål, der falder inden for Organisationens område, og som drejer sig om hjælpemidler for navigering, skibes bygning og udrustning, bemanning ud fra et sikkerhedssynspunkt, regler angående forebyggelse af sammenstød, behandling af farlige ladninger, forholdsregler og krav vedrørende sikkerhed på søen, hydrografiske oplysninger, dagbøger og andre oplysningskilder vedrørende navi-

Bilag til f. t. folketingsbeslutn. ang. Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation.

gering, undersøgelser af søulykker, bjergning og redning samt alle andre spørgsmål, der direkte angår sikkerhed på søen.

(b) Komiteen for sikkerhed på søen skal tilvejebringe et administrationsapparat til udøvelse af alle pligter, der pålægges det ved konventionen eller af forsamlingen, eller pligter, der omfattes af denne artikel, og som måtte blive den overdraget ved et hvilket som helst andet mellemstatsligt instrument.

(c) Med henblik på bestemmelserne i XII. afsnit påhviler det komiteen for sikkerhed på søen at opretholde sådan snæver forbindelse med andre mellemstatslige organer, der beskæftiger sig med transport og kommunikationer, som måtte fremme Organisationens formål med hensyn til at forøge sikkerheden på søen, og som måtte lette en samordning af de bestræbelser, der inden for skibsfart, luftfart, telekommunikation og meteorologi udfoldes med henblik på sikkerhed og redning.

Artikel 30.

Komiteen for sikkerhed på søen skal gennem rådet:

(a) forelægge forsamlingen på dennes ordinære samlinger forslag fremsat af medlemmer vedrørende sikkerhedsforskrifter eller forslag til ændringer i eksisterende sikkerhedsforskrifter ledsaget af komiteens bemærkninger til eller anbefaling af de fremsatte forslag;

(b) aflægge beretning til forsamlingen om det arbejde, komiteen for sikkerhed på søen har udført siden forsamlingens sidste ordinære samling.

Artikel 31.

Komiteen for sikkerhed på søen træder sammen én gang om året og iøvrigt, når anmodning herom fremsættes af fem medlemmer. Den vælger sine embedsmænd én gang om året og vedtager selv sin forretningsorden. Komiteen er beslutningsdygtig, når et flertal af dens medlemmer er til stede.

Artikel 32.

Komiteen for sikkerhed på søen skal indbyde ethvert medlem til at deltage uden stemmeret i dens forhandlinger vedrørende ethvert spørgsmål af særlig interesse for det pågældende medlem.

VIII. afsnit.

Sekretariatet.

Artikel 33.

Sekretariatet består af generalsekretæren, en sekretær for komiteen for sikkerhed på søen og det personale, som Organisationen måtte have fornødent. Generalsekretæren er Organisationens øverste administrative embedsmand og ansætter under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 23 det ovenfor nævnte personale.

Artikel 34.

Sekretariatet skal opbevare alt sådant materiale, som måtte være nødvendigt for den effektive varetagelse af Organisationens opgaver, og skal udarbejde, samle og udsende dokumenter, dagsordener, mødereferater og oplysninger, som måtte behøves til arbejdet i forsamlingen, rådet, komiteen for sikkerhed på søen og sådanne hjælpeorganer, som Organisationen måtte oprette.

Artikel 35.

Generalsekretæren udarbejder og forelægger for rådet regnskabsmæssig oversigt for hvert år og et toårigt budgetudkast med overslaget for hvert år opført særskilt.

Artikel 36.

Generalsekretæren skal holde medlemmerne underrettet om alt vedrørende Organisationens virksomhed. Ethvert medlem kan udpege en eller flere repræsentanter til at stå i forbindelse med generalsekretæren.

Artikel 37.

I udøvelsen af deres pligter må generalsekretæren og personalet ikke indhente eller modtage instruktioner fra nogen regering eller fra nogen myndighed uden for Organisationen. De skal afholde sig fra enhver handling, som måtte være uforenelig med deres stilling som internationale embedsmænd. Hvert medlem forpligter sig for sit vedkommende til at respektere den udelukkende internationale karakter af de opgaver, der påhviler generalsekretæren og personalet, og til ikke at forsøge at påvirke de pågældende ved udførelsen af deres hverv.

Artikel 38.

Generalsekretæren skal udføre sådanne andre hverv, som måtte blive ham pålagt ved konventionen, af forsamlingen, rådet og komiteen for sikkerhed på søen.

IX. afsnit.

Finanser.*Artikel 39.*

Hvert medlem afholder vederlag, rejse-udgifter og andre udgifter for det pågældende medlems delegation til forsamlingen samt til dets repræsentanter i rådet, komiteen for sikkerhed på søen og andre komiteer og hjælpeorganer.

Artikel 40.

Rådet behandler de af generalsekretæren udarbejdede regnskaber og budgetoverslag og forelægger dem for forsamlingen ledsaget af dets bemærkninger og forslag.

Artikel 41.

(a) Med forbehold af eventuelle aftaler mellem Organisationens og De Forenede Nationer gennemgår og godkender forsamlingen budgetoverslaget.

(b) Forsamlingen fordeler udgifterne mellem medlemmerne i overensstemmelse med en skala, der vil være at fastsætte af forsamlingen efter behandling af rådets forslag herom.

Artikel 42.

Ethvert medlem, der undlader at opfylde sine finansielle forpligtelser over for Organisationens inden et år efter, at sådanne forpligtelser skulle have været opfyldt, har ikke stemmeret i forsamlingen, rådet eller komiteen for sikkerhed på søen, medmindre forsamlingen efter eget skøn måtte gøre en undtagelse fra denne bestemmelse.

X. afsnit.

Afstemning.*Artikel 43.*

Følgende bestemmelser gælder med hensyn til afstemning i forsamlingen, rådet og komiteen for sikkerhed på søen:

(a) Ethvert medlem har én stemme.

(b) Medmindre andet er bestemt ved konventionen eller ved anden international aftale, som tildeler forsamlingen, rådet eller komiteen for sikkerhed på søen opgaver, skal disse organers beslutninger vedtages med stemmeherlighed af de tilstedeværende og stemmende medlemmer, og for så vidt angår beslutninger, hvor to tredjedeles flertal kræves, da med to tredjedeles flertal af de tilstedeværende medlemmer.

(c) Udtrykket „tilstedeværende og stemmende medlemmer“ i konventionen betyder „medlemmer, der er til stede og som enten stemmer for eller imod“. Medlemmer, der afholder sig fra at stemme, betragtes som ikke-stemmende.

XI. afsnit.

Organisationens hovedsæde.*Artikel 44.*

(a) Organisationens hovedsæde skal oprettes i London.

(b) Forsamlingen kan med to tredjedeles flertal vedtage at flytte hovedsædet om nødvendigt.

(c) Forsamlingen kan træde sammen et hvilket som helst andet sted end ved hovedsædet, hvis rådet skønner det nødvendigt.

XII. afsnit.

Forhold til De Forenede Nationer og andre organisationer.*Artikel 45.*

I overensstemmelse med artikel 57 i De Forenede Nationers pagt skal Organisationens knyttes til De Forenede Nationer som den særlige institution på skibsfartens område. Denne tilknytning tilvejebringes ved en overenskomst med De Forenede Nationer i henhold til artikel 63 i De Forenede Nationers pagt. Overenskomsten afsluttes således som fastsat i artikel 26.

Artikel 46.

Organisationen skal samarbejde med en hvilken som helst særlig institution inden for De Forenede Nationer i spørgsmål, som måtte være af fælles interesse for Organisa-

tionen og den pågældende særlige institution, og skal behandle sådanne spørgsmål og med hensyn til disse handle i overensstemmelse med den pågældende særlige institution.

Artikel 47.

I spørgsmål, der ligger inden for dens område, kan Organisationen samarbejde med andre mellemstatslige organisationer, der ikke er særlige institutioner under De Forenede Nationer, men hvis interesse og virksomhed er beslægtet med Organisationens formål.

Artikel 48.

I spørgsmål, der ligger inden for dens område, kan Organisationen træffe passende foranstaltninger med henblik på rådslagning og samarbejde med internationale organisationer, der ikke er regeringsorganisationer.

Artikel 49.

Med forbehold af godkendelse af forsamlingen med to tredjedeles stemmeflerhed kan Organisationen overtage sådanne opgaver, hjælpemidler og forpligtelser, der ligger inden for dens område, fra enhver anden international organisation, hvad enten denne er en regeringsorganisation eller ikke, som måtte blive overført til Organisationen ved internationale aftaler eller ved gensidige ordninger truffet mellem de respektive organisations kompetente myndigheder. På lignende måde kan Organisationen overtage administrative opgaver, der falder inden for dens område, og som er blevet betroet til en regering i henhold til bestemmelserne i et hvilket som helst internationalt instrument.

XIII. afsnit.

Retsstilling, privilegier og immuniteter.

Artikel 50.

Bestemmelserne i konventionen om de særlige institutioners rettigheder og immuniteter, der er godkendt af De Forenede Nationers plenarforsamling den 21. november 1947, skal være bestemmende for den retsstilling og de privilegier og immuniteter, der tilstås Organisationen, eller som er knyttet til denne, dog med forbehold af sådanne ændringer, som måtte blive anført

i den endelige (eller reviderede) tekst i tillægget, der er godkendt af Organisationen i overensstemmelse med §§ 36 og 38 i nævnte konvention.

Artikel 51.

Ethvert medlem forpligter sig til, indtil det, for så vidt angår denne organisation, har tiltrådt nævnte konvention, at bringe de tillæg II til nærværende konvention indeholdte bestemmelser i anvendelse.

XIV. afsnit.

Ændringer.

Artikel 52.

Forslag til ændringer i konventionen skal af generalsekretæren tilstilles medlemmerne mindst seks måneder, før forslagene kommer til behandling i forsamlingen. Ændringer skal vedtages med to tredjedeles stemmeflerhed i forsamlingen indbefattet stemmerne fra et flertal af de i rådet repræsenterede medlemmer. Tolv måneder, efter at en ændring er tiltrådt af to tredjedele af Organisationens medlemmer bortset fra uegentlige medlemmer, træder denne i kraft for alle medlemmer med undtagelse af de medlemmer, som før ændringens ikrafttræden har afgivet en erklæring om, at de ikke tiltræder denne. Med to tredjedeles stemmeflerhed kan forsamlingen på det tidspunkt, en ændring vedtages, beslutte, at ændringen er af en sådan karakter, at ethvert medlem, som har afgivet en sådan erklæring og ikke tiltræder ændringen inden for et tidsrum af tolv måneder efter ændringens ikrafttræden, ved udløbet af denne periode skal ophøre med at være deltager i konventionen.

Artikel 53.

Enhver ændring, der vedtages i medfør af artikel 52, skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær, som straks vil fremsende et eksemplar af ændringen til alle medlemmer.

Artikel 54.

Erklæring om tiltræden eller ikke-tiltræden som omhandlet i artikel 52 sker ved til generalsekretæren at fremsende et dokument, der deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær. Generalsekretæren un-

derretter medlemmerne om modtagelsen af ethvert sådant dokument og om den dato, på hvilken ændringen træder i kraft.

XV. afsnit.

Fortolkning.

Artikel 55.

Ethvert spørgsmål eller enhver tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af konventionen skal henvises til afgørelse i forsamlingen eller skal afgøres på en sådan måde, som de stridende parter måtte blive enige om. Intet, som er indeholdt i denne artikel, skal hindre rådet eller komiteen for sikkerhed på søen i at afgøre ethvert sådant spørgsmål eller enhver sådan tvist, som måtte opstå under de pågældende organers udførelse af deres opgaver.

Artikel 56.

Ethvert juridisk spørgsmål, der ikke kan afgøres i medfør af bestemmelserne i artikel 55, skal af Organisationen forelægges den mellemfolkelige domstol, for at denne kan afgive responsum i overensstemmelse med artikel 96 i De Forenede Nationers pagt.

XVI. afsnit.

Forskellige bestemmelser.

Artikel 57.

Underskrift og tiltræden.

Med forbehold af bestemmelserne i III. afsnit skal nærværende konvention være åben for underskrift eller tiltræden, og stater kan blive deltagere i konventionen ved:

(a) Underskrift uden forbehold om tiltræden;

(b) underskrift med forbehold om tiltræden efterfulgt af tiltræden; eller

(c) tiltræden.

Tiltræden sker ved at deponere et instrument hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 58.

Territorier.

(a) Medlemmerne kan når som helst afgive en erklæring om, at deres deltagelse i konventionen omfatter alle eller en gruppe

territorier eller et enkelt territorium, for hvis internationale forbindelser de er ansvarlige.

(b) Konventionen kommer ikke til anvendelse på territorier, for hvis internationale forbindelser medlemmer er ansvarlige, medmindre en dertil sigtende erklæring er blevet afgivet på de pågældende territoriers vegne i medfør af de i punkt (a) i denne artikel indeholdte bestemmelser.

(c) En erklæring, der afgives i medfør af punkt (a) i denne artikel, skal sendes til De Forenede Nationers generalsekretær, hvorefter denne fremsender et eksemplar til alle stater, der var indbudt til De Forenede Nationers søfartskonference, samt til sådanne andre stater, som måtte være blevet medlemmer.

(d) I tilfælde, hvor i medfør af en formynderskabsoverenskomst De Forenede Nationer er den administrerende myndighed, kan De Forenede Nationer tiltræde konventionen på et, flere eller alle formynderskabsområders vegne i overensstemmelse med den i artikel 57 anførte fremgangsmåde.

Artikel 59.

Udtræden.

(a) Ethvert medlem kan udtræde af Organisationen ved at give skriftlig meddelelse til De Forenede Nationers generalsekretær, som straks vil underrette de andre medlemmer og Organisationens generalsekretær om sådan meddelelse. Meddelelse om udtræden kan gives når som helst efter udløbet af en periode af tolv måneder fra den dato, på hvilken konventionen er trådt i kraft. Udtræden træder i kraft ved udløbet af en periode af tolv måneder fra den dato, på hvilken sådan skriftlig meddelelse modtages af De Forenede Nationers generalsekretær.

(b) Konventionens anvendelse på et territorium eller på en gruppe af territorier i medfør af artikel 58 kan når som helst bringes til ophør ved skriftlig meddelelse til De Forenede Nationers generalsekretær fra det medlem, der er ansvarlig for territoriets internationale forbindelser eller, såfremt det drejer sig om et formynderskabsområde, der administreres af De Forenede Nationer, ved skriftlig meddelelse fra De Forenede Nationer. De Forenede Nationers

generalsekretær underretter straks alle medlemmer og Organisationens generalsekretær om sådan meddelelse. Udmeldelsen bliver virksom ved udløbet af en periode af tolv måneder fra den dato, på hvilken den modtages af De Forenede Nationers generalsekretær.

XVII. afsnit.

Ikrafttræden.

Artikel 60.

Nærværende konvention træder i kraft på den dato da 21 stater, af hvilke 7 skal have en samlet tonnage af mindst 1 000 000 bruttotons, er blevet deltagere i konventionen i overensstemmelse med artikel 57.

Artikel 61.

De Forenede Nationers generalsekretær vil underrette alle de stater, der var indbudt til De Forenede Nationers søfartskonference, og sådanne andre stater som måtte

være blevet medlemmer om den dato, på hvilken hver stat bliver deltager i konventionen, samt om datoen for konventionens ikrafttræden.

Artikel 62.

Nærværende konvention, hvis engelske, franske og spanske tekster er lige autentiske, skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær, som vil sende bekræftede eksemplarer heraf til hver af de stater, der var indbudt til De Forenede Nationers søfartskonference, samt til sådanne andre stater, som måtte være blevet medlemmer.

Artikel 63.

De Forenede Nationer er bemyndiget til at registrere konventionen, så snart den er trådt i kraft.

TIL BEVIDNELSE HERAF har undertegnede, der er behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne konvention.

Sket i Geneve den 6. marts 1948.

Tillæg I.

(Jfr. artikel 17).

Sammensætningen af det første råd.

I overensstemmelse med de i artikel 17 anførte principper skal det første råd bestå af følgende medlemmer:

(a) De seks medlemmer i henhold til artikel 17 (a) skal være: Amerikas Forenede Stater. — Grækenland. — Holland. — Norge. — Storbritannien og Nordirland. — Sverige.

(b) De seks medlemmer i henhold til artikel 17 (b) skal være: Argentina. —

Australien. — Belgien. — Canada. — Frankrig. — Indien.

(c) To medlemmer der vælges af forsamlingen i henhold til artikel 17 (c) på grundlag af en liste af medlemmer, der foreslås af de i punkt (a) i dette tillæg nævnte seks medlemmer.

(d) To medlemmer der vælges af forsamlingen i henhold til artikel 17 (d) blandt de medlemmer, som har en væsentlig interesse i international handel ad søvejen.

Tillæg II.

(Jfr. artikel 51).

Retsstilling, privilegier og immuniteter.

Følgende bestemmelser vedrørende retsstilling, privilegier og immuniteter skal bringes i anvendelse af medlemmerne over for eller i forbindelse med Organisationen, indtil de pågældende medlemmer har tiltrådt konventionen om de særlige institutioners rettigheder og immuniteter for så vidt angår Organisationen.

§ 1.

Organisationen skal på hvert medlems territorium have en sådan retsstilling, som er nødvendig til gennemførelsen af dens formål og til udførelsen af dens opgaver.

§ 2.

(a) Organisationen skal på hvert medlems territorium nyde sådanne privilegier

og immuniteter, som er nødvendige til gennemførelsen af dens formål og til udførelsen af dens opgaver.

(b) Repræsentanter for medlemmerne, herunder disses suppleanter og rådgivere samt Organisationens embedsmænd og funktionærer skal ligeledes nyde de privilegier og immuniteter, som er nødvendige for den uafhængige udførelse af deres opgaver i tilknytning til Organisationen.

§ 3.

Ved anvendelsen af bestemmelserne i §§ 1 og 2 i nærværende tillæg skal medlemmerne så vidt muligt tage hensyn til normalbestemmelserne i konventionen om de særlige institutioners rettigheder og immuniteter.